

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **Z. B.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 2 i 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 stycznia 2018 r.,

wniosku obrońcy z urzędu z 24 sierpnia 2017 r. o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 lutego 2013 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 kwietnia 2012 r., sygn. akt VIII K [...],

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;

**2. obciążyć skazanego Z. B. kosztami postępowania
wznawieniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z 18 kwietnia 2012 r., zmienionym w dniu 15 lutego 2013 r. przez Sąd Apelacyjny w [...], skazał Z. B. m. in. za dokonanie w dniu 18 października 2002 r. w związku z rozbojem zabójstwa K. K. na karę dożywotniego pozbawienia wolności. Sąd Najwyższy, postanowieniem z 20 listopada 2013 r., oddalił kasację obrońcy jako oczywiście bezzasadną.

Obrońca z urzędu Z. B. złożył opatrzony datą 24 sierpnia 2017 r. wniosek o wznowienie postępowania, podając, że ujawnił się nowy dowód wskazujący na to,

iż skazany nie popełnił przypisanej mu zbrodni (art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.). Tym nowym dowodem, według obrońcy, był „eksperyment” przeprowadzony w dniu 8 lipca 2017 r. przez detektywa J. P., z którego wynika, iż przejazd samochodem z B. do hotelu położonego w W. przy ul. P. [...] zajmuje 5 godzin i 11 minut.

Prokurator Prokuratury Krajowej, w piśmie z 12 grudnia 2017 r., zażądał oddalenia wniosku o wznowienie procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy z urzędu okazał się bezzasadny w stopniu ewidentnym.

W całej rozciągłości podzielić należało uwagi prokuratora na temat rozumienia treści art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Jego stanowisko w tym zakresie było w istocie powtórzeniem ugruntowanych od lat zapatrywań judykatury i doktryny, że nowe fakty lub dowody tylko wtedy stać się mogą podstawą wznowienia postępowania, gdy uzasadniają wysokie prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego lub przypisania mu przestępstwa zagrożonego karą łagodniejszą.

Jakkolwiek w toku postępowania o wznowienie procesu nie jest konieczne posługiwanie się dowodem ścisłym (można tu wykorzystywać dowód swobodny), to w niniejszej sprawie nie ulegało najmniejszej wątpliwości, że nawet przyjęcie za prawdziwe ustaleń poczynionych w sprawozdaniu opracowanym przez J. P. co do czasu przyjazdu samochodu z B. do W. nie mogło świadczyć o tym, iż Z. B. został niewinnie skazany za zabójstwo taksówkarza K. K.. Wystarczy przypomnieć, że przyjazd braci Z. i P. B. z B. do W. miał miejsce w dniu 17 października 2002 r. (ustalono w procesie, że podróż ta trwała od około godz. 19.00 do godz. Około 23.00), a do spotkania obu skazanych braci z ofiarą doszło w dniu 18 października 2002 r. ok. godz. 3.00. Tym samym czas przemieszczania się skazanych braci z B. do W., nawet w razie uznania, że przekraczał on okres ustalony w toku procesu, nie mógł w żadnym wypadku prowadzić do podważenia oceny wyjaśnień P. B. z 29 listopada 2002 r., w których przyznał się do współudziału wraz z bratem w zabójstwie K. K., i w konsekwencji do zakwestionowania winy Z. B..

Niezależnie od tego zgodzić trzeba się z wywodami prokuratora, w których krytycznej ocenie poddał tezę wnioskodawcy o niemożności przebycia 17 października 2002 r. samochodem odcinka B. – W. w czasie około 4 godzin.

Trafnie prokurator wskazał, że nic nie wiadomo na temat rzeczywistej prędkości, z jaką przemieszczali się bracia B., że ustalenia w tym zakresie miały charakter szacunkowy, a nie precyzyjny, że warunki podróżowania w ciągu 15 lat uległy zmianie i że trasę B. – W. można pokonać kilkoma drogami.

Z tych wszystkich racji Sąd Najwyższy oddalił wniosek o wznowienie procesu (art. 544 § 2 k.p.k. i art. 547 § 1 k.p.k.). O kosztach postępowania wznowieniowego orzeczono po myśli art. 639 zd. 2 k.p.k.

aw